

Katılımcı ve izleyici kişiler, kendi duygu ve düşünce veya resimlerini ara sıra paylaşan ve takip ettiği kişileri izleyen diye bir kategori idi. Araştırmaya katılan bireylerin %42.4'ü kendilerini burada kategorilendirdi. Aktif katılımcı kategorisi ise kendi duygu, düşünce, resimlerini paylaşan, başkalarının paylaşımlarına katkı koyan, tartışmaya girmekten çekinmeyen olarak nitelendirilen kişilerden oluşmaktadır. %16.1'lik kısmı oluşturan bu kesim, Kuzey Kıbrıs'taki sosyal medya kullanıcılarının öne çıkmayı, sivrilmeyi, marjinal sayılmayı pek sevmediğini göstermektedir. %15.3 ile üçüncü sraya yerleşen pasif izleyiciler, herkesin ne yaptığını görüp beğeni ve yorumlarla katkı koyan kimselerdir. Twitter kullanımının Kuzey Kıbrıs'ta bu denli az olması, düşünce paylaşımı konusunda sıkıntılı bir durumun başlıca işaretiydi. Bunun yanı sıra duygu ve düşünce paylaşımı (Tablo 3) konusunda %13 gibi düşük bir rakamda kalmış olmak görüş paylaşımı konusundaki sıkıntıya işaret eder. Çok pasif izleyici olan %7.6, bir nevi röntgenci misali herkesin ne yaptığını görüp hiç bir beğeni ve yorum yapmayanlardan oluşankesimdir. Toplumsal hayatı tiyatro sahnesine benzeten Goffman'ın düşüncesinden hareketle, sosyal medya başrol oyuncularını, aktör ve aktrisler yanı sıra izleyicilerin ve tiyatroya katılmamayı tercih edenlerin de mevcut olduğu bir mecradır.

SONUÇ

Günümüzde internet dolayısıyla gelişen sosyal ağlar bireylerin iletişim kurma, çalışma ve serbest zamanlarını harcama şekillerini doğrudan ve dolaylı şekillerde etkilemektedir. Özellikle İnternet'in hem yeni bir kültürel mekân, özgürlük alanı hem de ekonomik bir pazar olarak ortaya çıkması, birtakım yeni küresel değerlerin, kültürel biçimlerin, kimliklerin, alışkanlıkların hızlı bir şekilde dolaşıma girmesine olanak sağladı. Bir bakıma İnternet küresel sistemin kültürel mecrası halini aldı (Güzel, 2007:177). İnternet kullanımının yaygınlaşması ve bu yaygınlaşmanın ceplerimizde taşınır hale gelmesi toplumsal yaşamın farklı şekillerde algılanmasını ve gündelik yaşamın dönüşümünü beraberinde getirmiştir. Yeni medya ortamları bedenün uzantısı haline gelmiştir. Toplumun büyük kesiminin kullanımıyla Wellmann vd. (2002) dediği gibi internet'in, gündelik yaşamın ritmi haline geldiğini gösterirken; bireyler gündelik yaşamın sürdüğü her yerde İnternet'le iç içe yaşamaktadırlar (Wellmann vd., 2002). Bilhassa Kuzey Kıbrıs'ta toplumsal yaşamdaki kapalılık, sıkışmışlık, renksizlik, yalnızlık, sorunlarını bireyler sanal alemin sınırsızlığıyla aşmaya çalışmakta ama bunu kendini kendi eliyle sınırlandırarak yapmaktadır.

Bilhassa genç nesilde görseelliğin kelimelerin yerini aldığı ya da kelimeleri kifayetsiz bıraktığını söylemek yanlış olmayacaktır. Günümüz, fotoğraflarla duyguları anlatmanın kolaylaştığı bir zamana dönüştü. Bu çağda *enformasyonel imgelemin egemenliği altındaki bir kültür içinde yaşadığımızı* söylemek kesinlikle abartı sayılmamalıdır (Nalçaoğlu, 2007:58). Yeni medyanın ve geleneksel medyanın çoklu ve birlikte kullanımıyla, son kertede ortaya çıkan "(...) popüler kültür ile öğrenilen kültür, eğlence ile bilgilenme, eğitim ile kanaat arasındaki ayrımın, hatta farkın sona ermesi"dir, diğer bir deyişle, anaakım bir simgesel ortamın oluşmasıdır (Castells, 2005:497). Böylece, neoliberal etik ve temel değerlerden beslenen anakım gençlik kültürü ve simgesel ortam içinde bu yeni orta sınıf gençlik, kendini sürekli olarak ötekilerinden yalıtın toplumsal ağ ilişkileri içinde yeniden konumlandırır (Binark ve Sütcü, 2007:169). Ya da Bauman'ın (2005:17) dediği gibi "Kişi hayatını anlatılacak bir öykü olarak yaşar, ama anlatılması umulan öykünün dokunma tarzı hayat ipliğün dokunma tekniğinin ne olacağını belirler". Beden artık görünenin temsili değildir. Beden dilin kurduğu bedendir. (...) Yeni slogan 'kendini yarat/üret'tir. (...) Özne bir yap boz oyununun parçasıdır. Kimlikler sabit ve değişmez olmaktan çıkmış, akışkan metinler içinde kurulmaya ve yeniden kurulmaya başlamıştır. (...) Bir kimlik mimarı olan birey kendini yaratmanın ütöfik fantezileri içinde dolandır (Timisi, 2005:97).

Kıbrıs'ta yaşayan toplumun internet ve sosyal medyanın gündelik hayat pratikleri üzerindeki yeri ve etkisi her geçen gün büyümektedir. Kuzey Kıbrıs'ta yaşam süren bireylerin gündelik yaşamları, haberleşme pratikleri internet, sosyal medya kullanımı sayesinde yeniden şekillenmektedir. Araştırma bulgularına göre Kuzey Kıbrıs'ta yaşayan farklı kuşakların sosyal medya kullanımı; kullanım amacı ve kullanılan mecralar bazında değişiklik göstermektedir. Prenskey'nin kuşaklarla ilgili yaptığı dijital göçmenler ve dijital yerliler ayrımından ziyade teknoloji kullanmayı tercih edenler ve etmeyenler, çoklu uygulamaları bir arada kullanabilenler ve kullanamayanlar, sosyokültürel ve maddi olanaklara erişebilenler ve erişemeyenler ayrımı

yapmanın daha mantıklı olacağı düşünülmektedir. Ve kendisini eleştiren diğer yazarların bahsettiği gençler ve yaşlılar olarak teknoloji kullanabilen ve kullanamayanları streotipleştirmenin çok doğru olmadığıdır.

KAYNAKÇA

- Akan, V. (1994). Üniversite Gençliğinin Genel Uyumu ve İşgücü. Dünyada ve Türkiye’de Sosyolojik Gelişmeler. Ankara: Sosyoloji Derneği, 873-879.
- Babacan, M. E. (2015). Yeni Medya Bağlamında Toplumsal Hareketler ve Yeni İnsanın Karakter Analizi. Folklor/Edebiyat, 21 (83), 295-307.
- Bakardjieva, M. (2003, May). Virtual togetherness: an everyday life-perspective. Media, Culture&Society.25(3):291-313. Doi: 10.1177/0163443703025003001.
- Başaran, F. (2005). İnternetin Ekonomi Politigi. Mutlu Binark ve Barış Kılıçbay (Ed.), İnternet, Toplum, Kültür içinde (s. 32-52). Ankara: Epos.
- Bauman, Z. (2005). Bireyselleşmiş Toplum. Yavuz Aldoğan (Çev.). İstanbul: Ayrıntı.
- Bennet, A. (2005). CultureandEveryday Life.London: Sage Publications.
- Bilton, N. (30 Haziran 2013). Disruptionssocialmediaimages form a newlanguage online. http://bits.blog.nytimes.com/2013/06/30/disruptions-social-media-images-form-a-new-language-online/?_r=1
- Binark, M. (2007a). Yeni Medya Çalışmaları. Mutlu Binark (Ed.). Yeni Medya Çalışmaları içinde (s. 5-17). Ankara: Dipnot.
- Binark, M. (2007b). Yeni Medya Çalışmalarında Yeni Sorular ve Yöntem Sorunu. Mutlu Binark (Ed.). Yeni Medya Çalışmaları içinde (s. 21-44). Ankara: Dipnot.
- Binark, M. (2012). Yeni medya okur yazarlığı. I. Uluslararası Teknoloji Bağımlılığı Konferansı. İstanbul: Ümraniye.
- Binark, M. ve Karataş, Ş. (2015). Dijital Kuşaklar: Dijital Kuşaklar Nasıl Çalışılmalı. (TBD 32. Ulusal Bilişim Kurultayı). Ankara. <https://yenimedya.wordpress.com/2015/12/06/dijital-kusaklar-nasil-calisilmali/>
- Binark, M., Bayraktutan, G. ve Kepenek, E. (2012). Uğursuz Bir Tesadüf Olarak Yeni Medyada Etik. Z. Tül Akbal Süalp ve Burçe Çelik (Ed.), Devrim Yahut Vasat: Üretim, Deneyim ve Teknoloji içinde (s. 157-178). Ankara: Bağlam.
- Birsel, G. (2016, 17 Ocak). Bizim fotoğraflardaki büyük çaresizliğimiz. Hürriyet Pazar, s. 2.
- Boyd, D. (2014). It’sComplicated. USA: Yale University. [AdobeDigitalEditionsversion] <http://www.danah.org/books/ItsComplicated.pdf>.
- Boyd, D. (2014). Its’sComplicated: TheSocialLives of NetworkedTeens.London: Yale University.
- Boyd, D. M., Ellison, N. B. (2008). Social Network Sites: Definition, History, andScholarship. Journal of ComputerMediatedCommunication, 13, 210-230.
- Burgess, J. (2014, September). Creative CitizenshipandSocial Media. (Creative Cirizens: The Conference). TheRoyalCollege of Art, London.
- Dağtaş, Erdal & Yıldırım, Ozan (2015). İnternet ve Sosyal Ağlar Dolayımı Gündelik Yaşam Pratikleri: Anadolu Üniversitesi Öğrencileri Üzerine Mikro Alan Araştırması. Folklor/Edebiyat, 21 (83), 149-180.
- Durna, T., Durna, N. (2015). Taşranın Facebook ile imtihanı: Bir Akdeniz köyünde Etnografik Keşif Çalışması. Folklor/Edebiyat, 21 (83), 99-123.
- Goffman, E. (2012). Günlük Yaşamda Benliğin Sunumu. Barış Cezar (Çev.). İstanbul: Metis.

- Goode, E. (2010, 8 Ağustos). How culture moldshabits of thought. www.nytimes.com
- Günther, J. (2012). Digitalnatives&digitalimmigrants. StateUniversity of Telecommunication: St. Petersburg. <http://virtuni.eas.sk/rocnik/2007/pdf/fid001571.pdf>
- Güzel, M. (2007). Küreselleşme, Tüketim Kültürü ve İnternet'deki Gençlik Siteleri. Mutlu Binark (Ed.). Yeni Medya Çalışmaları içinde (s. 177-203). Ankara: Dipnot.
- Kahraman, Murat (2014). Sosyal medya 101 2.0: Sosyal Medya Kitabı. İstanbul: MediaCat. (İlk Baskı. 2010)
- Karagöz, K. (2013). Yeni Medya Çağında Dönüşen Toplumsal Hareketler ve Dijital Aktivizm Hareketleri. İletişim ve Diplomasi, Basın-Yayın ve Enformasyon Genel Müdürlüğü Dergisi, 1 (1), 131-156.
- Karakartal, M. (21 Ağustos 2013). Sosyal medya perhizi. Hürriyet, Kelebek, s.5.
- KKTC Devlet Planlama Örgütü (2012). Tabiiyet, Yaş Grubu ve Cinsiyete göre sürekli ikamet eden nüfus, 2011. <http://www.devplan.org/frame-tr.html>
- KKTC Devlet Planlama Örgütü (2014). Ekonomik ve Sosyal Göstergeler. <http://www.devplan.org/Ecosos/BOOK/SEG-2014.pdf>
- Koutropoulos, A. (2011, December). Digitalnatives: Ten yearafter. MerlotJournal of Learning andTeaching, 7 (4). http://jolt.merlot.org/vol7no4/koutropoulos_1211.htm
- Kranzberg, M. (1986). TechnologyandHistory: Kranzgergs' Laws. TechnologyandCulture, 27 (3), 544-560.
- Lazaratto, M. (2014). Borçlandırılmış İnsanın İmali. M. Erşen (Çev.). İstanbul: Açılım.
- Lüküslü, D. G. (2005). Farklı Kitaplardan Farklı Açılardan Gençlik Analizleri. Birikim196, 69-73.
- Mutlu B., Günseli B. S. (2007).Teknogününlüklerdeki Çok(Lu) Sessiz Yaşamlar:Yeni Medyanın Sessiz Enstrümanları - Yeni Orta Sınıf Gençlik. Mutlu Binark (Ed.). Yeni Medya Çalışmaları içinde (s. 147-175). Ankara: Dipnot. ŞİM49m49
- Niedzwiecki, H. (2010). Dikizleme Günlüğü. Gökçe Gündüç (Çev.). İstanbul: Ayrıntı.
- Polat, İ. H. (2015, 4 Aralık). Sosyal Medya medya değildir. Al Jazeera. <http://www.aljazeera.com.tr/gorus/sosyal-medya-medya-degildir>
- Prensky, M. (2001a) DigitalNatives, DigitalImmigrants. On theHorizon, 9 (5) <http://www.marcprensky.com/writing/Prensky%20-%20Digital%20Natives,%20Digital%20Immigrants%20-%20Part1.pdf>
- Prensky, M. (2001b) DigitalNatives, DigitalImmigrants, Part II: Do theythinkdifferently?. On theHorizon, 9 (6) <http://www.marcprensky.com/writing/Prensky%20-%20Digital%20Natives,%20Digital%20Immigrants%20-%20Part2.pdf>
- Puddephatt A. (2011). Freedom of Expression, Media andDigital Communications. (EuropeanCommission Report). https://ec.europa.eu/europeaid/sites/devco/files/study-freedom-expression-communication-key-issues-201212_en_3.pdf
- Schmidt, Eric&Cohen, Jared (2014). Yeni Dijital Çağ: İnsanların, Ulusların ve İş Dünyasının Geleceğini Yeni Baştan Şekillendirmek. Ümit Şensoy (Çev.). İstanbul: Optimist.
- Subaşı, N. (2005). İnternet ve Sanal Cemaat Tartışmaları. Mutlu Binark ve Barış Kılıçbay (Ed.), İnternet, Toplum, Kültür içinde (s. 106-117). Ankara: Epos.
- Sütlüoğlu, Tuba (2015). Sosyal paylaşım Ağlarında Gençlerin Sosyalleşme ve Kimlik İnşaası Süreçleri: Facebook Örneği. Folklor/Edebiyat, 21 (83), 125-147.
- Şener, G., Özkoçak, Y. (2013). Sosyal Ağlarda Görünür Olmak: Facebook Fotoğraflarında Bireyin Kendisini Sunum Stratejileri. Can Bilgili & Gülüm Şener (Ed.). Sosyal Medya ve Ağ Toplumu 2: Kültür, Kimlik, Siyaset. İstanbul: Reklam Yaratıcıları Derneği, 121-154.